

عنوان مقاله:

تأثیر عملکرد واقعیت مجازی در مکان یابی صحنه تئاتر با تکیه بر نظرات کریستوفربوف

محل انتشار:

دومین همایش ملی هنرهای نمایشی و دیجیتال (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

سارا نوری - دکتری پژوهش هنر. استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

خلاصه مقاله:

توسعه دنیای مجازی و هوش مصنوعی برای تجسم همه جانبه واقعیت مجازی در تحول صحنه پردازی تئاتر از اهمیت ویژه ای برخوردار شده و در زمینه مختلف از جمله گردشگری مجازی، تئاتر درمانی، موزه گردی مجازی، رواندرومانی و .. به کار گرفته شده است و به شکل گیری فضاهایی با تصاویر جذاب اختصاص یافته است. از آنجایی که نوع ارتباط انسان معاصر، ماهیت تجربه و جذب مخاطب بر اساس دگردیسی تکنولوژی دچار دگرگونی شده است، واقعیت مجازی توانسته بستر مناسب جانشینی و هم نشینی واقعیت شود. به گونه ای که مرز تشخیص واقعیت و مجاز برای مخاطب بسیار کم است. محدودیت های مکانی- اقتصادی موجود در عرصه تئاتر ایران موجب شده تا هنرمندان و پیشکسوتان نتوانند برخی از صحنه های مورد نیاز که مستلزم هزینه زیاد و سالن مناسب بوده را اجرا کنند اما با استفاده از عملکرد تکنولوژی واقعیت مجازی می توان در کمترین زمان تغییر مکان، تغییر زمان نمایش بدون محدودیت اجرایی با کمک نرم افزارها و طراحی کامپیوتری منطبق با واقعیت ایجاد کرد. این پژوهش با رویکردی تحلیلی محتوای کیفی جهت دار سعی دارد با معطوف شدن بر راهکارهای جایگزین واقعیت مجازی همراه با الگوهای خلاقانه طراحان صحنه به سبب محدودیت های مکانی- اقتصادی اجرای متفاوتی را عیان کند. پژوهشگر بر اساس نظریات کریستوفربوف و نمونه های مشابه به کار گرفته شده واقعیت مجازی را مورد تحلیل قرار می دهند. پس از بررسی اجرای حاصل از این تکنولوژی، مشخص نموده راهکارهای جایگزین، موفقیت آمیز بوده است. این پژوهش اثبات می کند که با بهره گیری از واقعیت مجازی، طراحان صحنه برابرمقابله با محدودیت های مکانی- اقتصادی موجود، قادر به بروز خلاقیت بیشتر در جهت جذب مخاطب و توسعه تئاتر می باشند. به کارگیری الگوهای آزموده شده منتج به خلق عناصر دیداری متفاوت طراحی در صحنه بدون محدودیت مکانی- اقتصادی امکان پذیر است.

کلمات کلیدی:

واقعیت مجازی، مکان یابی، صحنه پردازی مجازی، محدودیت اجرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1263824>

